

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὅγδοον κι' εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεῦομεν' στήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' ἑνῆακόσα δεκατρία,
δράσις καὶ θερμὴ φιλοπατρία.

Τετάρτη Μῆν τοῦ μηνός,
κανένα νέο γεγονός.

Χίλια διακόσα πενήντα κι' ἑπτά,
κάθα συμμάχων τὰ μάλα λεπτά.

Ἰστάς Ἐλευθεράς ἐκεῖ σύγκρουσις συμμαχική.

Εὐὰν εὐοῖ' στήν Βουλγαρίᾳ, ποῦ πάντα φιλῇ μένει,
καί' στοὺς συμμάχους ῥίχνεται σὰν Λάμια λιμασμένη.

Κι' ἐνῶ γενναίως πολεμεῖ
ν' ἀρπάξῃ περισσότερα,
ἐξαφνα φθάνει μὴ στιγμῇ,
ποῦ φεύγει γενναϊότερα.

Ἀκούσετε τῶν τουφεκίων, τῶν κανονιῶν τὸν κρότο,
καὶ σφίξετε' στήν ἀγκαλιὰ
μὲ τὰ θερμότερα φιλιὰ
τὸν Βούλγαρο τὸν ἀδελφό, τὸν σύμμαχο τὸν πρῶτο.

Φιλήστε τὴν τὴν Βουλγαρίᾳ...
σὲ κάθ' Ἑλληνικὴ μεριὰ
χορεύει σὰν Ἀρχοῦδα.

Φιλήστε τὴν τὴν ντροπαλὴ
καθὼς ἐκεῖνη μᾶς φιλεῖ
μὲ φιλημα τοῦ Γιούδα.

Τάδελφικά της τὰ σπαθεῖα
καὶ σήμερα βαθεῖα βαθεῖα
ἴστο χῶμα μας καρφώνονται.

Οἱ Κροῦμοι πάθος δὲν κρατοῦν
κι' ἀπάνω σ' αἵματα πατοῦν
καὶ σ' αἷματ' ἀδελφόνονται.

Θέλουν τὴν δάφνη νικητοῦ
εἰς ἀπαγῆς ἀγῶνα,
ποῦ τιμώτερον αὐτοῦ
δὲν ἔχουν' στὸν αἰῶνα.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτους,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Α'.

II. — Ἀγαπητέ μου Φασουλή, ξέρεις γιὰ τὴν Εἰρήνῃ
πότε καὶ πῶς θὰ γίνη;

Φ. — Ὅταν ὑποχωρήσωμεν γενναίως εἰς βουλὰς
μεγάλας κι' ὕψηλās.
Ὅποταν τὸ σπαθὶ μας πιά

